

KAPITTEL VI

RITUAL NÅR ET BARN SOM ALT ER DØPT, BRINGES TIL KIRKEN

MOTTAGELSESRITUS

165. Mens de troende, om ønskelig, synger en egnet salme eller hymne, går celebrerende prest eller diakon sammen med medhjelperne til kirkedøren eller til den del av kirken hvor foreldrene og fadderer (fadderne) er forsamlet med det døypte barnet. Celebranten er iført alba – eller korskjorte – og stola, eventuelt også korkåpe, i festfarger.

166. Celebranten hilser dem som er tilstede, særlig foreldrene og fadderer (fadderne). Han roser dem for å ha fått dåpen istand uten nøling, takker Gud og gratulerer foreldrene med at barnet er blitt friskt.

167. Celebranten spør først foreldrene om barnets navn.

Celebranten: Hvilket navn har dere gitt deres barn?

Foreldrene: N.

Celebranten: Hva ber dere Guds Kirke om for N., nå da han (hun) alt er døpt?

Foreldrene: At menigheten skal vite at han (hun) er blitt opptatt i Kirken.

Det første svar kan gis av en annen person dersom denne har rett til å gi navn i henhold til lokal sedvane.

I det andre svaret kan foreldrene også bruke andre ord, f.eks.: At menigheten skal vite at han (hun) er blitt en kristen eller At menigheten skal vite at han (hun) er blitt døpt osv.

168. Etter dette taler celebranten til foreldrene med disse eller lignende ord:

Når dere nå bringer barnet til Kirken, er dere da klar over hvilke plikter dette innebærer: at dere oppdrar det i troen så det lærer å holde Guds bud og elske ham og sin neste slik Kristus har lært oss?

Foreldrene: Ja, det er vi.

169. Deretter henvender celebranten seg til fadderen (fadderne) med disse eller lignende ord:

Du (dere) som er fadder (faddere), er du (dere) rede til å hjelpe barnets foreldre i deres oppdrag?

Fadderen (fadderne): Ja, det er jeg (vi).

170. Deretter fortsetter celebranten, idet han sier:

N., stor er gleden i Guds Kirke over å ta imot deg. Sammen med dine foreldre takker vi Gud og bevitner at du er blitt opptatt i Kirken. I Kirkens navn tegner jeg deg med Kristi tegn, han som rikelig har gitt deg liv og som alt har lagt deg til sin Kirke. Etter meg vil også dine foreldre (og fadder eller og faddere) tegne deg med det samme korsets tegn.

Og han tegner barnet med korsets tegn på pannen uten å si noe. Deretter oppfordrer han foreldrene – og dersom det synes hensiktsmessig, også fadderen (fadderne) – til å gjøre det samme.

171. Celebranten oppfordrer foreldrene, fadderen (fadderne) og de øvrige tilstedeværende til å delta i feiringen av ordets gudstjeneste. Dersom omstendighetene tillater det, går man i prosesjon med sang, f.eks. Sal 85,7.8.9ab, til stedet for ordets gudstjeneste.

ORDETS GUDSTJENESTE

Bibellesninger og homilie

172. En eller to av de følgende tekster leses. Dersom det synes hensiktsmessig, sitter alle.

Matt 28,18–20 (nr. 205): «Gjør alle folkeslag til disipler: Døp dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn.»

Mark 1,9–11 (nr. 206): «Da Jesus var blitt døpt, så han Ånden komme ned over seg.»

Mark 10,13–16 (nr. 207): «La de små barn komme til meg.»

Joh 3,1–6 (nr. 209): «Den som ikke blir født av vann og Ånd, kan ikke komme inn i Guds rike.»

Også tekstene som finnes i nr. 186–194 og 204–215, kan velges, eller andre som samsvarer med foreldrenes ønske eller som er til gagn for dem (f.eks. 1 Kong 17,17–24; 2 Kong 4,8–37).

Mellom lesningene kan de responsoriesalmer og vers som foreslås i nr. 195–203, synges.

173. Etter lesningen holder celebranten en kort homilie som belyser det som er lest, slik at

de fremmøtte ledes til en dypere forståelse av dåpens mysterium og tar inn over seg den oppgave som følger av dåpen, særlig for foreldrene og fadderen (fadderne).

174. Etter homilien eller litaniet (dvs. de troendes forbønn), eller under selve litaniet, anbefales det en tid for stillhet, der alle på oppfordring av celebranten ber i sitt hjerte. Dersom situasjonen tilsier det, følger en egnet sang, f.eks. valgt blant dem som angis i nr. 225–245.5.

De troendes forbønn

175. Deretter holdes de troendes forbønn:

Celebranten: La oss be til Kristus om barmhjertighet og godhet for dette barn, for dets foreldre og fadder (faddere), og for alle døpte.

Lektor: At barnet må komme ihu at det mottok dåpen fra Gud og at det var han som gjorde det friskt:

Alle: Vi ber deg, hør vår bønn.

Lektor: At det må forbli et levende lem på din hellige Kirke:

Alle: Vi ber deg, hør vår bønn.

Lektor: At det må bli istand til å lytte til, tjene og vitne om ditt Evangelium:

Alle: Vi ber deg, hør vår bønn.

Lektor: At det siden med glede får komme til bordet der ditt offer feires:

Alle: Vi ber deg, hør vår bønn.

Lektor: At det må elske Herren sin Gud og sin neste slik du har lært oss:

Alle: Vi ber deg, hør vår bønn.

Lektor: At det opplært ved de kristnes ord og eksempel må vokse i hellighet og visdom:

Alle: Vi ber deg, hør vår bønn.

Lektor: At alle dine disipler alltid må forbli i én tro og én kjærlighet:

Alle: Vi ber deg, hør vår bønn.

176. Så oppfordrer celebranten de tilstedeværende til å påkalle de hellige:

Hellige Maria, Guds Mor,	be for oss.
Hellige Johannes Døperen,	be for oss.
Hellige Josef,	be for oss.
Hellige Peter og Paulus,	be for oss.

Her er det anledning til å tilføye navn på andre helgener, særlig barnets, kirkens eller stedets vernehelgener. Deretter avsluttes det med:

Alle Guds hellige menn og kvinner, be for oss.

177. Når påkallelsene er fullført, sier celebranten:

Gud, all livets og kjærlighetens kilde,
 Vår Herre Jesu Kristi Far,
 du blir æret gjennom foreldrenes omsorg,
 du viser tydelig ditt forsyn når barn er i fare,
 og du åpenbarer din frelse i deres dåp.
 Kirken frembærer takk og bønnfaller deg
 for din tjener (tjenerinne) **N**.
 Du har bragt ham (henne) fra mørkets rike til ditt underfulle lys,
 og du har ved dåpens sakrament gitt ham (henne) barnekår
 og gjort ham (henne) til Den Hellige Ånds tempel.
 Kom alltid **N**. til hjelp under dette livs farer,
 og beskytt ham (henne) alltid ved Kristi, Frelserens kraft,
 slik at han (hun) trygt kan nå frem til ditt rike.
 Ved Kristus, vår Herre.

Alle: Amen.

FORKLARENDE RITER

Salving etter dåpen

178. Deretter sier celebranten:

Den allmektige Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, har fridd deg fra synden og gjenfødt deg av vann og Den Hellige Ånd. Han salver deg med frelsens krisma, for at du, som er innlemmet i hans folk, inntil det evige liv må høre Kristus til, han som selv er prest, profet og konge.

Alle: Amen.

Celebranten salver barnet med hellig krisma på toppen av hodet uten å si noe.

Iføring av dåpsdrakt

179. Celebranten sier:

N., du er blitt en ny skapning og har kledd deg i Kristus. La dåpsdrakten være et tegn på din nye verdighet. Bevar den uplettet til det evige liv. Måtte dine nærmeste hjelpe deg til det ved ord og eksempel.

Alle: Amen.

Overrekkelse av dåpslys

180. Så tar celebranten påskelyset og sier:

Ta imot Kristi lys.

Barnets dåpslys tennes fra påskelyset av f.eks. faren eller fadderen.
Så sier celebranten:

Foreldre og fadder (**eller** faddere), dette lys blir gitt i deres varetekt for at deres barn, opplyst av Kristus, alltid må vandre som lysets barn. Måtte det forbli fast i troen, så det når Herren kommer, kan løpe ham i møte sammen med alle de hellige i de himmelske saler.

Om ønskelig synges dåpssangen Dere som er døpt i Kristus (**nr. 67**) **eller en av dem som står oppført i nr. 225–245.5.**

AVSLUTNING

Herrens bønn

181. Celebranten står foran alteret og taler til foreldrene og fadderen (fadderne), foruten til alle de tilstedeværende, med disse eller lignende ord:

Høyt elskede brødre og søstre! Ved dåpen er dette barn født på ny. Det kalles Guds barn, og er det. Ved konfirmasjonen vil det motta Den Hellige Ånds fylde. Når det trer frem for Herrens alter, får det benkes ved bordet der hans offer feires, og i Kirkens midte får det kalle Gud sin far. Vi har alle mottatt barnekårets ånd. La oss derfor på barnets vegne be slik Herren har lært oss.

182. Deretter sier alle de tilstedeværende sammen med celebranten:

Fader vår, du som er i himmelen!
Helliget worde ditt navn.

Komme ditt rike.

Skje din vilje, som i himmelen så og på jorden.

Gi oss i dag vårt daglige brød.

Og forlat oss vår skyld

som vi og forlater våre skyldnere.

Og led oss ikke inn i fristelse,

men fri oss fra det onde.

Velsignelse og bortsendelse

183. Så velsigner celebranten moren som holder barnet i sine armer, faren og alle tilstedeværende.

Celebranten: Herren, den allmektige Gud, som gjennom sin Sønn, født av Jomfru Maria, gleder kristne mødre med håpet om det evige liv som lyser over deres barn, han velsigne dette barns mor så de sammen alltid kan takke og love Gud, i Kristus Jesus, vår Herre.

Alle: Amen.

Celebranten: Herren, den allmektige Gud, som skjenker både jordisk og himmelsk liv, velsigne dette barns far. Måtte han ved ord og eksempel sammen med sin hustru bære det første vitnesbyrd om troen for dette barn, i Kristus Jesus, vår Herre.

Alle: Amen.

Celebranten: Herren, den allmektige Gud, som gjenfødte oss av vann og Den Hellige Ånd til det evige liv, rikelig velsigne disse sine troende. Han gjøre dem alltid og overalt til levende lemmer på sitt folk. Han skjenke alle som her er tilstede, sin fred i Kristus Jesus, vår Herre.

Alle: Amen.

Celebranten: Den allmektige Gud,
Faderen og Sønnen ✝ og Den Hellige Ånd
velsigne dere alle.

Alle: Amen.

Celebranten: Gå med fred.

Alle: Gud være lovet.

Andre velsignelsesformularer etter fritt valg, nr. 247–249.

184. Etter velsignelsen synger alle om ønskelig en passende sang som uttrykker påskeglede og takksigelse, eller Marias lovsang **Magnificat**.

Der hvor man pleier å bære det døyte barn til et Maria-alter, kan man gjerne bevare denne skikk.

185. Ritualet som er beskrevet ovenfor, gjelder også når et døpt barn bringes til kirken etter andre vanskeligheter (f.eks. forfølgelse, uenighet mellom foreldrene osv.) som har forhindret feiring av dåp i kirken. I disse tilfeller skal celebranten tillempe påminnelsene, lesningene og intensjonene under de troendes forbønn osv. til barnets situasjon.